

U s n e s e n í

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marcely Kučerové a soudců Mgr. RNDr. Jany Zaoralové a JUDr. Jana Pavlíčka v právní věci žalobce: **Y. P. N.**, nar. xxx, bytem xxx, zast. Mgr. Hynkem Marečkem, advokátem, se sídlem Praha 4, Jeremenkova 1021/70, proti žalované: **N. F.**, nar. xxx, bytem xxx, zast. JUDr. Janem Kňourkem, advokátem, se sídlem Praha 9, Kovanecká 2390/3, o **zaplacení 2.050.000,- Kč a 3.000.000,- Kč**, k odvolání právního zástupce žalované proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 31. října 2016, č.j. 6 C 8/2016-86,

t a k t o :

Usnesení soudu I. stupně **se m ě n í** tak, že výše náhrady nákladů řízení činí **14.550,- Kč**, jinak **se p o t v r z u j e**.

O d ů v o d n ě n í

Shora označeným usnesením soud I. stupně uložil právnímu zástupci žalované zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 28.800,- Kč.

Soud I. stupně takto rozhodl podle § 147 odst. 1 o.s.ř. s odůvodněním, že se žalobce a jeho zástupce dne 6.10.2016 v 8:30 hod. dostavili k soudu na jednání, jenž muselo být odročeno. Žalobce uplatnil náklady řízení, které mu vznikly náhodou, jež se přihodila právnímu zástupci žalované tím, že byl téhož dne v 7:25 hod. účastníkem dopravní nehody. Výši nákladů soud I. stupně určil podle § 7 bod 5 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif (dále jen AT), jako odměnu v částce 28.500,- Kč a související náhradu hotových výdajů 300,- Kč dle § 13 a 11 odst. 1 písm. g) AT.

Proti usnesení podal zástupce žalované včasné a přípustné odvolání, ve kterém především poukázal na příložený záznam o prodělané dopravní nehodě, ze kterého vyplývá, že na jednání nařízené na den 6.10.2017 v 8:30 hod. se vypravil ze sídla kanceláře v Praze 9 s dostatečnou rezervou, o čemž svědčí čas dopravní nehody uvedený na záznamu, a sice 7:25 hod. Jednalo se o škodu velkého rozsahu (60.000,- Kč až 100.000,- Kč), kterou zavinil druhý účastník nehody. Odvolatel zdůraznil, že ust. § 147 o.s.ř. neupravuje obligatorní povinnost stanovení náhodou vzniklých nákladů, ale zabývá se toliko tím, že soud náhradu nákladů uložit může, čímž dal soudu prostor k úvaze. Jelikož se právní zástupce žalované vypravil s více než hodinovou rezervou, nehodu nezavinil a nehoda byla takového rozsahu, že způsobila nepojízdnost vozidla, a její řešení si vyžádalo delší časový úsek, navrhl odvolacímu soudu posoudit důvody odvolání a stanovit separaci nákladů pouze v částečné výši, již ponechal na úvaze odvolacího soudu.

Žalobce se k odvolání vyjádřil tak, že se jedná o blanketní odvolání, kterým zástupce protistrany obchází zákon. Nesdílel názor, že je dán prostor pro úvahu soudu o výši uložených separátních nákladů. Naopak poukázal, že žádný prostor pro úvahu není a povaze náhrady naopak zcela odpovídá, aby byla stanovena odměna za zastupování advokátem tak, jak byla určena soudem I. stupně. Nebylo by spravedlivé, aby náklady vzniklé náhodou, jež se přihodila zástupci žalované, nesl žalobce či jeho zástupce. Navíc je nepochybné, že právní zástupce žalované má vůči řidičce, která nehodu způsobila, nárok na náhradu škody, a nebude tak separátními náklady poškozen. Závěrem žalobce navrhnul rozhodnutí soudu I. stupně potvrdit a přiznat náhradu nákladů odvolacího řízení.

Odvolací soud přezkoumal napadené usnesení podle § 212 a § 212a odst. 1, 5, 6 o.s.ř. bez nařízení jednání (§ 214 odst. 2 písm. c/ o.s.ř.) a dospěl k závěru, že odvolání je částečně důvodné.

Předně je třeba zdůraznit, že se odvolací soud neztotožnil s názorem právního zástupce žalobce, že se v projednávané věci jedná o blanketní odvolání, neboť odvolatel jasně formuloval odvolací návrh i odvolací důvod (spadající pod § 205 odst. 1 písm. g/ o.s.ř.) nehledě na fakt, že proti usnesení, které nebylo vydáno ve věci samé, se odvolání bez udání odvolacího důvodu připouští (§ 212a odst. 2 o.s.ř.).

Z obsahu spisu vyplývá, že právní zástupce žalované byl předvolán k jednání nařízenému na 8:30 hod. dne 6.10.2016, přičemž v 7:25 hod. tohoto dne se stal účastníkem dopravní nehody, kterou nezpůsobil a která mu znemožnila dostavit se včas na dané jednání (viz záznam o dopravní nehodě na č.l. 104). V 8:01 hod. téhož dne právní zástupce žalované jejím prostřednictvím požádal soud I. stupně o odročení jednání o jednu hodinu z důvodu právní nehody (č.l. 56). Následně bylo v 8:30 hod. zahájeno jednání, přičemž jako první se konstatoval záznam právního zástupce žalované, jenž požádal o odročení jednání. Žalovaná trvala na přítomnosti svého zástupce, žalobce chtěl spor projednat a v případě odročení uplatnil nárok na separaci náhrady nákladů řízení. Následovalo odročení jednání, aniž by se začalo jednat ve věci samé (protokol o jednání na č.l. 59).

V souladu s ust. § 147 odst. 1 o.s.ř. může soud účastníku nebo jeho zástupci uložit, aby hradili náklady řízení, které by jinak nebyly vznikly, jestliže je způsobili svým zaviněním nebo jestliže tyto náklady vznikly náhodou, která se jim přihodila. Podrobněji pak tuto problematiku upravuje ust. § 14 odst. 2 AT, dle kterého advokátu náleží náhrada za čas promeškaný v souvislosti s poskytnutím právní služby ve výši jedné poloviny mimosmluvní odměny za účast při jednání, které bylo odročeno bez projednání věci, a za dostavení se k jednání, které se nekonalo, aniž byl o tom advokát včas předem vyrozuměn.

Je nesporné, že právní zástupce žalované se v důsledku nehody spočívající v dopravní nehodě nestihl včas dostavit na jednání, a přestože se omluvil, vznikly žalobci v důsledku jeho nepřítomnosti náklady. Ačkoli odvolací soud nepochybuje, že právní zástupce žalované učinil vše, co ve své situaci učinit mohl, faktem zůstává, že jeho omluva s žádostí o odročení jednání byla doručena pouhou půlhodinu před začátkem jednání a nemohla již předejít vzniku separátních nákladů, neboť v tuto dobu již účastníci (a jejich právní zástupci) buď čekají před jednací síní, nebo jsou dávno na cestě. Z tohoto důvodu je přiznání separátních nákladů na místě.

Zároveň se však nelze ztotožnit s výpočtem soudu I. stupně, který žalobci přiznal odměnu za účast na odročeném jednání podle § 11 odst. 1 písm. g) AT namísto § 14 odst. 2 AT, který zohledňuje, že jednání bylo odročeno, aniž by se začalo jednat ve věci samé.

Odvolací soud určil správnou výši separačních nákladů skládající se z poloviční odměny 14.250,- Kč za promeškaný čas v souvislosti s účastí při jednání, které bylo odročeno bez projednání věci, dle § 7 bod 5 a § 14 odst. 2 AT, a související výdajový paušál 300,- Kč dle § 13 odst. 3 AT, celkem 14.550,- Kč.

Odvolací soud proto postupoval podle § 220 odst. 1 písm. a) a § 167 odst. 2 o.s.ř. a napadené rozhodnutí jen ohledně výše změnil a stanovil správnou částkou 14.550,- Kč, jinak je dle § 219 o.s.ř. potvrdil.

Poučení : Proti tomuto usnesení **n e n í** dovolání přípustné.

V Praze dne 21. července 2017

JUDr. Marcela K u č e r o v á, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Pletková Barbora